

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cisanădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

La timp de strîmtoare.

* Ce bine 'i-ar prinde guvernului ungar, — așa dăceam noi în ajunul întrunirii parlamentului din Budapesta pentru sesiunea actuală, — dacă printre numeroșii susținători ai ideii de stat național-maghiar ar mai fi în parlament și câțiva susținători ai statului ungar poliglot, oameni lămurii asupra situației, care știu, cum și când au să intervină pentru apărarea adevăratelor interese ale patriei comune.

Ar fi destul astăzi, ca un asemenea om să ridice glasul în parlamentul din Budapesta, pentru-ca majoritatea covârșitoare a celor buimăciți de *idea* unui stat, care nu are nici ființă, nici rațiunea de a fi, să-și înfrânze avântul și să înceteze gălăgia, care compromite pe poporul maghiar și slăbește pozițiunea monarhiei, care tot mai e, la urma urmelor, punctul central, de care ne răzimăm cu toții.

Dar' nu se mai ridică nici un glas: după-ce guvernul prin forță și uneltire a scos din parlamentul țării pe susținătorii statului actual, închinătorii statului închipuit sînt numai ei între ei și se ceartă par'că n'ar mai fi în țeara aceasta și alții.

Strîmtoări astfel, susținătorii guvernului încep să facă dinșii ceea-ce acei alții ar fi făcut cu un efect neasemnat mai mare, dacă se aflau în parlament, și le aduc „soviniștilor“ aminte, că statul acesta, la urma urmelor, nici nu e în adevăr așa, cum 'și-l închipuiesc dinșii, și că e meritul guvernului, dacă au rămas numai ei singuri în parlament.

Precăd „națiunea“ îi face guvernului cele mai amare muștrări, că n'a obținut destul de mari succese în ceea-ce privesc „independența“ și caracterul „național“, „Pester Lloyd“ publică următoarea depeșă:

Berlin, 25 Noemvrie n. „Kreuzzeitung“, vorbind despre înstrăinarea politică dintre Austro-Ungaria și România, dăce că stabilirea unor relațiuni mai bune ar fi cu puțință *indată-ce s'ar pune capăt asupririi Românilor din Ardeal și s'ar înfrîna rivalitatea economică unilaterală a Maghiarilor față cu regalul român.*

Ce le pasă oamenilor de stat din Budapesta de cele-ce se dăce în coloanele unui țiar din Berlin?

Au mai dăce și mulți alții același lucru și nu li-a păsat: de ce să le pese acum, dacă adevărul este, că Românii din Ardeal sînt mulțumiți cu pozițiunea ce li-s'a creat în statul ungar?

Și acesta trebuie să fie adevărul, când așa dăce guvernul, așa dăce susțin-

torii lui, așa dăce agenții lui de toate categoriile, așa dăce până chiar și adversarii lui din parlament, ear' Românii ei înșiși nu fac nimic, pentru-ca să se scie pretutindenea, că sînt asupriți și se simt asupriți, că simțimintele lor le-au exprimat aceia, care au fost prigoniți, pentru-ca au avut virtutea civică de a o mărturisii aceasta.

Și tot numai al guvernului e meritul, dacă nimic nu fac Românii; căci mari sînt silințele, pe care 'și-le-a dat el, și mai mari încă jertfele, pe care le-a adus țeara, pentru-ca lumea să fie ținută în credință, că Românii sînt cu mult mai prosti decăt ca să poată înțelege pe cei câțiva „agitatori“, care se sbuciumă în mijlocul lor.

Adevărul însă e suveran: mai curînd, mai târziu, odată însă neapărat el iese la iveală, ori-și-câte opintiri ar face oamenii, ca să-l ascundă.

Ani de zile de-a rîndul am stăruit mereu în credință, că n'avem nici noi, nici cei de un gînd cu noi să-și abatem pe adversarii nostri din calea greșită, în care 'i-am găsit, dar' *forța împregiurărilor* îi va silii să recunoască adevărul, să-l mărturisească, să țină seamă de el și să facă ceea-ce e în concordanță cu dînsul.

Și ni-e par'că din țin și tot mai invederat se arată puterea, cu care adevărul se impune.

În ciuda tuturor opintirilor făcute de susținătorii ideii de stat național-maghiar, ați se scie în toate cercurile politice din Europa, că aici în Carpați s'a produs înțelul cu înțelul de încordare, în fața căreia nu poate să rămână indiferent nici un om de stat, care își face combinațiunile cu factori reali.

Din toate părțile e strîmtoare guvernul din Budapesta; amici și inimici îi dăce în fiesce-care dăce: „Tu nu poți să dispui nici acum, nici mai ales la timpuri grele de toate puterile vii ale țerilor, pe care le guvernezi!“

Aceasta e ceea-ce-l silence să mărturisească și el adevărul, deocamdată numai indirect și cu anumite rezerve, ear' mai târziu, — pasul întîiu e greu, — în întreaga lui întindere.

Sînt acum câteva săptămîni de zile guvernamentalii din Cluj ni-au făcut prin organul lor „Kolozsvár“ onoarea, de a constata, că unul dintre cei mai buni „patrioți“, părintele metropolit Miron Roman, a ajuns să vorbească în graiul „Tribunei“.

Constatarea nu era exactă: nu graiul „Tribunei“, ci graiul adevărului era acela, de care guvernamentalii din Cluj păreau atît de surprinși, fiindcă

nu fuseseră deprinși să-l audă și acolo, de unde le venia atunci.

Noi și cei de un gînd cu noi n'avem nici măcar meritul, de a fi fost singurii și cei dintîiu, care au recunoscut adevărul: 'l-au recunoscut deodată cu noi și mulți din aceia, care făceau toate opintirile ca să-l ascundă și abia de ați înainte îl vor mărturisi.

Luând drept punct de plecare un discurs rostit de dl Emil Abrányi, care-l muștrase pe guvern, pentru-că tot mai sînt în Budapesta neguțatori, care-și poartă catastifele în limba germană, oficioșii dela „Pester Lloyd“, chiar în numărul, în care publică depeșa din Berlin, dăce următoarele:

Ca-și-când neguțatorii nostri ar fi vinovați, că Ungaria a fost dîntru început și după toate prevederile are să și rămîna în vecii vecilor un stat poliglot, și ca-și-când caracterul poliglot, avînd în vedere misiunea noastră față cu formațiunile de pe Peninsula-Balcanică, n'ar trebui să fie pentru noi un element de putere și un factor de prosperitate, ear' nu un element de slăbiciune și de neputință națională. E lucru comic, plîngîndu-se de puținul progres, pe care-l face statul unitar în ceea-ce privesc limba, își mai exprimă într'o răsulare și părerea de rău, că naționalitățile tot nu vreau să se apropie de noi, ba mai fac în același timp și speculațiuni asupra temei, cît de multă propagandă am putut să ne facem noi în statele naționale dela Meașă și Răsărit. Căci sovinișmul, care nu ține seamă de relațiunile adevărate, e o gogoriță pentru celelalte naționalități, și nu trebuie niciodată să ne mirăm, dacă ele rămîn la o depărtare convinișoasă de noi.

E par'că și oficioșii dela „Pester Lloyd“ tot în graiul „Tribunei“ vorbesc.

Patria noastră fiind un stat poliglot, — așa se dăce în primul număr al „Tribunei“, — ori-și-ce măsură, care jîgnesc în dezvoltarea lui firească pe vre-unul dintre popoarele împreunate în țînsă, trebuie să aibă drept urmări neapărate slăbirea conștienței de unitate politică, o păgubitoare consumare de puteri prin lupte interne și o simțită scădere a puterii de rezistență față cu pericolele ce ne vor fi amenințînd din afară.

Tot aceasta o dăce și oficioșii dela „Pester Lloyd“ cu alte cuvinte, dar' n'ou dăce pentru-că noi am dăce-o, ci pentru-că *forța împregiurărilor* îi silence să mărturisească și ei adevărul, pentru-că acum așa trebuie să se vorbească.

O constatăm aceasta cu cea mai deplină mulțumire și sîntem convinși, că mulți sînt între frații nostri aceia, care împărțasesc mulțumirea aceasta.

Tochmai de aceea însă trebuie să repetăm și de astădată ceea-ce am dăce când cu discursul rostit de domnul Coloman Tisza la Oradea-mare: prea mari iluziuni să nu ne facem!

Forța împregiurărilor îi silence pe purtătorii puterii să mărturisească adevărul; tot ea îi va silii să și țină seamă de el; tot ea îi va împinge să și facă ceea-ce este în concordanță cu dînsul: *pînd atunci însă mai trebuie să treacă un timp oare-care, și timpul acesta poate să fie mai îndelungat decum 'și-l vor fi închipuind mulți dintre noi.*

Mai avem încă să așteptăm și să răbdăm, dar' de vre-o doi ani de zile încoace tot mai mult trebuie să simțim, că se apropie încetul cu încetul, dar' ca o fatalitate neîndurată se apropie timpul, când vom pute să ne înțelegem cu aceia, care până acum nici că vreau să scie de noi. Ceea-ce nu s'a putut prin silințe stăruitoare și îndelungate, va resulta de sine la timp de strîmtoare, când ne vom pătrunde cu toții de simțămîntul, că aceeași ne e soarta, aceleași pericole ne amenință, același ne e viitorul.

REVISTA POLITICĂ.

Sibiu, 16 Noemvrie st. v.

Din parlamentul maghiar.

În ședința de alaltăieri a dietei din Budapesta 'și-au rostit discursurile trei dintre cei mai de valoare oameni ai conțetătenilor nostri maghiari: Ludovic Mocsáry, Mauriciu Jókay și contele Albert Apponyi. Mocsáry a dăce, că întreg tenorul expozeului ministrului de finance a fost potrivit a încurajarea națiunea pentru noue chielțueli, cu nance, întocmai ca toți antecesorii săi, dă sfaturi de economisare. Pentru reformele cele scumpe nu se vor afla parale; nici însași darea de pămînt nu va încurge în urma colosalei răspîndiri a filoxerei, și aceasta va sporii în mod esențial deficitul. Ministrul de finance afirmă, că reforma financiară se va rentă și din punct de vedere material. E însă centralizarea o panaceă, care ar pute produce aceasta? Atât ea, cît și birocracia nu pot să devină mai mari decum sînt deja! Întreaga activitate a ministrului de finance tradează școala, din care a ieșit. Trecînd la proiectul de conelus al deputatului Irányi, oratorul expune, că articolul de lege 50: 1879 e primejdios pentru națiune. Ministrul-președinte putea să-și întărească pozițiunea, dacă numai decăt după discursul lui Irányi prezenta un proiect des-

pre modificarea articolului de lege 50: 1879. Oratorul încă nu a votat bugetul nici unui guvern ce stă pe baza comună și de aceea nu votează bugetul nici de astădată. După el a vorbit Jókay. Ce a dăce acest onorabil mameluc o scim din depeșa noastră de alaltăieri, în care biroul telegrafic, nu o scim din greșală sau din batjocură, ni-a prezentat discursul lui Jókay drept discursul rostit de domnul Ludovic Mocsáry. După o pauză de șee minute s'a ridicat contele Apponyi și a ținut un discurs lung și însoțit de aprobările vii și șgomotoase ale întregii opoziții parlamentare. El a apărat înainte de toate opoziția față cu imputările guvernului. Guvernul nu are dreptul, de a pretinde, ca opoziția să-și voteze bugetul poate mai favorabil, după-ce același guvern a fost mult timp de vină la înrîntățirea finanelor noastre și după-ce a secat puterile națiunii, care ar pute să saneze urmările relei lui economii. Unui asemenea guvern nu se mai poate vota nici un buget, și opoziția, care nu încredințează acestui guvern viitorul țerii, nu merită imputarea, că face numai politică personală. Ea nu e de vină, că întreg sistemul greșit de pînă acum se află încorporat într'o singură persoană, care e dușmanul ori-cărei reforme. Oratorul nu are nici cea mai mică garanță, că acest ministru-președinte ar voi în adevăr să reformeze administrația, el s'a învoit numai pentru anunțarea reformelor, spre a câștiga noue și intacte puteri pentru cabinetul seu derutat. Ministrul-președinte, după deruta ce a îndurat-o în desbaterea legii militare, nici nu mai are puterea morală și materială, spre a duce în deplinire reforme. Dela acest guvern nu se poate aștepta, că reformele administrației de la administrație. Mai departe contele Apponyi a apărat partidul Sennyei-ist de odinioară față cu Gajáry, care 'i-a fost imputat intenții îndreptate asupra reștrîngerii bazei de drept public. Oratorul a vorbit aproape două oare și la observarea lui Ștefan Tisza a expus, că în ceea-ce privesc auctoritatea personală, el totdeauna se poate măsura cu Tisza.

În ședința de ieri s'au întemplat eară scandaluri, pe care biroul telegrafic din Budapesta a aflat de bine a nu ni-le depeșa și pe care le găsim din depeșele țiarului kossuthist din Cluj. Eată ce 'i-s'a telegrafat acestui țiar ieri la 3 oare după ameați: Ședința de astăzi s'a terminat într'o agitație colosală, ca și de care nu a fost nici pe timpul desbaterii asupra legii militare.

FOIȚA „TRIBUNEI“

Dascălul pețitor.

De Nițu.

(Urmare.)

„Vena poetică“.

S'a vindecat dascălul Ufărean chiar după-cum a dorit el, „pe nevădute“. Pe fruntea sa se vede numai semnul unei lungi trăsuri alburii, fiind pelea pe acel loc mai bulbucată puțin. Trupeșce era dealtmintrelea pe deplin sănătos dascălul Ufărean; ba era prea sănătos.

Au trecut mai multe zile, aproape trei săptămîni, dela cele până aci enarate. Dascălul Ufărean însă tot Ufărean rămase, ba după-ce părintele protopop a mai avut încă o călătorie prin Codeni și prîndînd la părintele Calapăr, 'și-a petrecut de minune, venind în decursul mîncării și dascălul Ufărean.

Căt de icl, căt de colo, părintele protopop îi dăduse numele dascălului Ufărean dela nemțescul „Uffer“, care, așa-i spusese lui Vasilică, însemnează: „țermurean“. „Ar fi mai corect dară“, așa-i dăce, „să te numesci: „țermurean“. Să pui în coada lui țermure pe ean. Și așa ești în Codeni, și ar sta mai bine la Codeni cu dascălul „țermurean“ decăt cu Ufărean“.

Aceste cuvinte ale protopopului se vede că au prins rădăcină în inima lui Ufărean.

Pleacă protopopul, merge și Ufărean acasă, ia o coală de hărtie și pe toate fețele se subscrie: „Vasilie Țermurean, docinte în Codeni“. Erau sute de subscrieri cu acest nume pe respectiva hărtie.

Subscriindu-se, și chiar precăd nu mai avea alt loc să-și pună peana, îi vine în mînt „poesia“.

Ia o altă coală de hărtie și începe a compune „poesii“.

Poesia primă o compune astfel:

„Frunză verde de alună,

„Am în inimă o strună,

„Care cîntă singurea

„Ca o turturea...!“

„Vai frumoasă e! Vai drăgălașe e: Ca o turturea! Mă mir de unde pot scoate turturele?“

„Trebuie să mai continuez:

„Turturică, turturică,

„Tu cîntă ca o porumbiță...!“

„Eată acum și porumbița încă zboară din capul meu. Gîndesci că numai cuiburi am în cap. Se vede că-mi plac turturele și porumbițele.“

„Precăt cînta turturica,

„Pe atîta... turica, urica, rica, ica, ca...“

„Cu ce s'ar potrive? Aha! Cu Saftica... Numai cu Saftica...!“

„Precăt cînta turturica

„Pe atîta și Saftica.“

„Așa e, că pe aici toate sînt în „ea“. Gîndesci că cîntă cioarele tot: ca! ca! ca: Hrănesc-te Saftica de: ca, ca!“

„Să o întregesc:

„La mine mereu gîndesc,

„De se prăpădesc...!“

„Dar, să scii, că tu Ufărene, decăt 'ți-ai schimbat numele în „țermurean“, ești omul dracului. Cu tine să nu se mai pună Saftica, nici părintele Calapăr, dar' nici părintele protopop Cărtușă! Cu mine nu mai e de glumit. Mă voui și face serios, după-cum vedeam pe dascălul meu din copilărie Dorofteiu Țapu. Căt era el de serios! Cum mă teamam eu de el. D'apoi încă cînd își puneai și ochielarii pe nas? Feresce-mă Doamne de Dorofteiu Țapu... D-țeu să-l ierte, ear' mie să-mi ajute a compune poesii și a mă însura, — așa a mă însura.“

„Însura-m'aș, însura,

„Cînd va răsări luna!“

„Ho, ho! Însuratul pe înserate, așa e vocativul!“

„Însura-m'aș însura,

„Pe 'nserate cu luna...“

„Auți acolo, să mă însor cu luna! Eu sînt oare cel-ce scriu? Din capul meu iese și luna? Se vede că pentru aceea îmi cade pîrul din virful capului...“

„Cu luna și cu codrul

„Să mă lezîc cu dorul...!“

„N'am să mai dăce nimic. Eu sînt cel dintîiu poet în satul Codeni. Să scie Codenii,

ar veni ca să învețe dela mine toate aceste frumoase poesii!“

„Trebuie să compun acum o poezie lungă, după-cum am vîdut în legendar poezia: „Greurușul și furnica“. Tot în ca! ca! De bună-seamă numai pentru Saftica.“

Vasile serie uitându-se și imitînd din legendar:

„Grăul și Saftica.

„Saftica mîncă pîne de grău,

„Se scaldă în rîu —

— Numai pînă 'n brîu.

„Și acasă merge,

„Pe față se șterge,

„Cu gîndul la mine,

„Cu mîna pe pîne...!“

O oară întregă a tot scris și a tot șters, pînă a legat aceste versuri laolaltă.

Înserase. Ce e mai mult, îl cuprinsese și foamea.

„Ei, Vasile, Vasile! N'ai să trăsesci tu cu poezia, fie țî trebuie mîncare, apoi culcare, deșteptare, sculare și îmbrăcare. Cui îi trebuie grău — trebuie să are. După-ce tu scii, că ai vîenă poetică“, după-cum dăce docentul Grigorie Bota din Surla în tractatul seu, ținînd în conferența noastră din Negrești, eu n'aș avé decăt să o cultiv. De aceea voi mîncă bine, voui durmi bine, și după-cum n'am acum nici o ocupațiune, voui compune poesii, pe care le voui cetli și eu la conferențele noastre. Am să ajung la etatea aceasta poet ca Alexandri, Bolintineanu, Eminescu și

Murășan, despre care am auzit că-i lăuda Bota. După ei îmi va veni rîndul mie. Voui grăi cu Bota și mă va lăuda, așa e, mă va lăuda!“

Obosit de munca zilei, ia o oală, merge în vecini la Irina Sandului după lapte dulce, mîncă bine, se culcă și doarme, doarme ca scaldat!

„Însoară-te! Însoară-te!“

Dascălul Ufărean își pusese de gînd, ca cu ori-și-cu-ce preț să se căsătorească. În decursul celor 18 ani era el, ce e drept, ocupat cu acest gînd, dar' nu se putea împăca cu gîndul, ca tocmai el, dascălul Ufărean, să meargă la pețite.

„Cine mă iubescă“, — dăcea el în anii primi ai dascăliei, — „va veni și mă va peț. „Dascălului Ufărean nu-i este iertat să meargă în casa nimînei să pețască fete...“

Lucru natural, nici fetele nu 'l-au pețit, dar' nici el nu a pețit pe nici o fată. El aștepta ca să vină fetele să-și spună: pețec-mă și-ți dau 3000 fl. v. a., — căci aceasta sumă era minimul zestrii ce trebuia să-și aducă fitoarea lui nevastă. Și chiar de aceea a rămas și fără bani, dar' și fără nevastă.

Acum însă, ca pe tot omul, — 'l-a cuprins dorul de căsătorie. Și înzadar s'ar fi încercat cineva să-l oprească dela aceasta a sa hotărîre, că ar fi fost un lucru preste puțință.

Vătămările reciproce s'au repetat mereu și întăritarea a ajuns la un grad ne mai pomenit. Când a vorbit Tisza, din partea opoziției a fost mereu întrerupt prin vorbe și tusă. Președintele a îndrumat la ordine pe Géza Polónyi, Ivor Kaas și contele Károlyi. Președintele a apelat la casa și a declarat între altele, că el nu e profesor, care ar trebui să dojenească deputații pentru asemenea procederi copilărești. Tisza a polemizat cu contele Apponyi, dar a fost mereu întrerupt decătră sgomotele opoziției. El a țis, că opoziția agitează în țeara întreagă și se acoperă cu numele lui Kossuth. Mai mulți din stânga extremă i-au strigat apoi: Denunțan-tule! Acum s'a produs un sgomot terribil. Deabia ce s'a potolit sgomotul s'a ridicat Danie Irányi și a provocat pe Tisza să se explice momentan cu privire la declarațiunile lui și să-și retragă tot ce a țis, căci la din contră îl declară de un calomniator. Sgomotul a ajuns la culme. Președintele a hodorogit ceva, dar nimeni nu l'a mai înțeles. După ce s'a mai liniștit casa, s'a ridicat Ugron și a făcut o comparație între Tisza și Kossuth declarând, că Tisza față cu Kossuth e un pitic lărmuitor și e foarte explicabil, că partidele opoziționale își dau silința de a detronisa pe un asemenea. Ședința s'a disolvat între sgomote uriașe. Consecvențele acestor scene nu se pot prevedea. Partidul guvernamental e formal consternat. Se profetesc furtune parlamentare, ale căror consecvențe nu se pot prevedea.

Noul cabinet român și guvernamentali nostri.

În ediția de seară a ziarului „P. Lloyd“ dela 25 l. c. cetim la primul loc următoarele:

Schimbară de guvernare a avut loc în România pare a fi adus presa rusăască într'o dispoziție precăz se poate de posomorită. „Grașdanin“ se ține convins, că presa vieneză și budapestană își va explica această schimbare de ministere drept o învingere a politicii austro-ungare, crede însă, că bucuria aceasta e prea timpurie, fiindcă în fruntea cabinetului nu stă Ioan Brătianu, reșterea la dinstre înțelegătoare nu se poate număra între amicii Austro-Ungariei. De sigur toate vor rămâne așa cum au fost. Era lui Brătianu, atât de norocoasă pentru Austro-Ungaria, nu se va mai întoarce, aceasta se vede deja și din împregiurarea, că Austro-Ungaria, prelângă tot favorul din partea regelui Carol, nu a putut să străbată cu încheierea unei noue convenții comerciale. Ce ignoranță drastică în vre-o câteva rinduri. „Grașdanin“ nu are nici idee, că convenția comercială cu Austro-Ungaria din anul 1875 s'a fost încheiat tocmai decătră ministrul Catargiu, pe care îl ține de un rusofil, și că această convenție s'a desfășurat tocmai sub „era lui Brătianu“ atât de norocoasă pentru Austro-Ungaria. „Grașdanin“ se pricepe rău și la profetiri. Profetirea lui, că presa austriacă și ungerăască va sërba căderea lui Catargiu ca pe o biruință a politicii austro-ungare, nu s'a adevărit

deloc. Noi cel puțin nu am observat nimic. Pe aici se privesc lucrurile tocmai cu cevași mai mult indiferențism decăz în Rusia și aceasta vine de acolo, că politica noastră în țerile din Balcani nu caută alteoa, decăz vecinătatea bună, — o dorință, care ușor și în curând poate fi mulțumită și căreia și ministrul Catargiu, cu toate-că trecea de rusofil, i'a corăspuns în mod leal. Cu o rezervă calmă și cu o liniște rece, prin urmare cu o deplină obiectivitate, poate politica austro-ungară să privească în fața ori-cărei schimbări de ministere, care în țerile din Balcani se face indispensabilă din motive ale politicii interne. Dacă Rușii de fiecare asemenea schimbare își leagă speranțele ori temerile lor și cred, că pe fiecare trebuie să o privească de o biruință sau de o derută, se vede, că ei măsură cu măsură cu totul alta politica statelor balcanice, că ei își cugăte acele numai de rusesci ori antirusesci și nu se pot avânta la acea obiectivitate a vederilor, că România, Bulgaria ori Sërbia fac numai politică românească, bulgărească și sërbească conform propriilor lor cerințe naționale.

Ce privește afirmarea ziarului „Grașdanin“, că noul ministru-președinte românesc generalul Manu nu e a se privi drept prieten al Austro-Ungariei, foii din Petersburg nu i va succede, prin aceasta nouă suspatare, a suspecta înaintea noastră pe noul șef al cabinetului român.

Intrucât generalul Manu este cunoscut din trecutului său, el todeauna s'a arătat ca un politic de sine stătător, ca un bărbat de caracter independent. El și-a arătat odăz Rușilor independența sa într'un mod precăz se poate de rușinător, atunci, când el, — „Kölnische Zeitung“ nu demult a reimprespătat în memorie acest episod, — la porunca marelui-principe Nicolae, ca să vină (el Manu) cât mai în grabă Rușilor în ajutor la Plevna, a răspuns, că el nu are să primească ordine decăz dela supremul său comandant de războiu, dela regele Carol. Generalul Manu are deci un sentiment bine marcat pentru independența și neatnarea României, și aceasta e o calitate, care nouă ne place foarte mult.

Din Bucovina.

Cernăuți, în Noemvrie 1889.

(Impresii dela adunarea generală a „Societății pentru cultura și literatura română din Bucovina“, ținută în 1 Noemvrie 1889).

Ca Român, eu iubesc de tot ce e românesc, cu zel pentru tot ce are de scop cultivarea și luminaarea poporului românesc și ca membru vechiu și credincios al societății, am participat la toate adunările generale ale ei. Și aceasta cu atât mai mare interes, pentru-că adunările acestei societăți erau cel puțin mai nainte foarte interesante. Ele formau odinioară centrul de întâlnire al inteligenței române din țeară. Aci se discutau afacerile național-culturale și toate interesele poporului, se luau decisiuni obligatoare asupra întregii noastre vieți naționale și se țineau discursuri pline de erudițiune, care ridicau pe membri deasupra banalităților zilnice. „Nu mai sînt ce au fost odăz“, — dice poetul și noi cu dînsul.

Să lăsam deci trecutul cu binele și cu rîul ce a produs și să ne ocupăm de prezent. Fie-ne însă permis de a mărturisii în treacăz, că dela moartea mult meritatului ei urzitor și președinte baron George Hurmuzachi în-

coace multe din cele-ce s'au petrecut în societate au făcut impresiune tristă asupra tuturor acelor, care doriau și doresc din inimă prosperarea ei și luminaarea poporului român bucovinean, luminaarea acestui nefericit popor, care pe toate terenele activității sale publice a căutat și caută conducători sinceri, și n'a găsit bietul până acuma, decăz exploatare egoisti.

Scopul urzitorilor societății a fost, de a grupa în giurul său tot ce națiunea are cult, și inimă, cu dare de mână și cu dor de bine pentru neamul său. Era deci evident, că societatea numai așa și-ar fi putut ajunge scopul, cănd ar fi fost pură condusă de bărbăți plini de vigoare, care să nu fie puși în cap numai ca decor, era evident, că numai așa își putea împlini ea frumoasa misiune, dacă ar fi fost neconțent spriginită cu căldură de fiecare Român capabil de a aduce servicii cauzei național-culturale. Depindea așadar în prima linie dela conducătorii săi a face din ea ceea-ce i'a fost menirea. Încăz a succes a atinge scopul acesta, este prea cunoscut.

Asemenea nu e nici un secret, că unii dintre conducătorii săi nu numai că n'au căutat a atrage toate elementele bune, ci au lucrat din răspuneri spre a le respinge, temându-se de rivali, care li-ar pute surpa nimbul de conducători naționali.

În modul acesta a devenit societatea cu timpul în loc de centrul întrunirii tuturor Românilor, precum era odinioară, a devenit un cuibar de intrige și neînțelegeri pe deoparte, ear' pe de altă parte monopolul unor oameni cu vederi înguste, cu tendențe egoiste și cu interese personale.

Interesele culturii poporului deveniră lucru secundar, activitatea societății se mărginea în executarea lăncedă a agendelor inevitabile, fără nici o inițiativă mai de „Doamne-ajută“, și în ținerea nereglată a adunărilor generale, a căror activitate redusă se mărginește astăzi la votarea bugetului și la alegerea conducătorilor și a membrilor comitetului. Se înțelege de sine, că și alegerile aceste nu mai erau expresiunea dorințelor și a convingerii membrilor societății, pentru-că clică dirigentă devenise atât de sumeată, încât nu mai ținea cont de opiniunea publică, pe membri îi tracta ca pe o ciurdă de clăcași, eară la alegeri introdusesse interesele și vederile de clică și legăturile personale și familiare. Cu privire la cele expuse și în fața înosirii de până acuma a membrilor societății; în mijlocul atmosferei de incoveroier și lingusiere ce domnesce astăzi prin sferile mai înalte ale societății române din țeară, sîntem fericiți de a pute constata, că în anul 1888 și 1889 am constatat între membrii societății un curent binefăcător, o solidaritate, o emancipare de servilismul practicat la noi de un șir lung de ani, o firmitate și o țarie de caracter, un curajiu de a spune și a susține adevărul, semne, care ni-au inspirat bucurie sufletăască și speranță într'un viitor mai bun. Ni-au în-suflet bucurie și speranță bună, dicem; pentru-că trebuie să amintim aci, că la noi, mai mult decăz ori-și-unde, e nevoie de curajiu, de mult curajiu, când vrei să vorbești și să susții adevărul în public, cu atât mai mult, că sub împregiurările fatale de astăzi avem prea adese a face cu oamenii cu spinarea incovoiată, nu de muncă onestă, ci de alte păcate, oameni, care neavând încredere în propriile lor puteri, recurg în genere la mijlocul cel mai simplu și mai sigur de a parveni: gu-durarea, lingusierea, hatărul, protecția, nepotismul. Din astă parte te expui, dai todeauna

de dușmănie neîmpăcată, când ai curajiu de a spune adevărul și a înfrunta astfel de caractere.

Adunarea din anul acesta și cel trecător a arătat mult curajiu și a deschis ochii fiercărui, care mai sta la îndoeală despre defectul organic ce împedecăz ori-ce propășire. Ea a documentat, că majoritatea inteligenței noastre a cunoscut rîul și originea lui și că nu mai voese să urmeze aceluși soi de moravuri, care se ascund după reverenți roșii, după haine strălucitoare, după titluri impunătoare, după fețe pururea zimbitoare și după frase frumoase și seducătoare. Membrii societății au respins morbul contagios care, pucezând din sferile înalte, începea a se furia prin toate păturile inteligenței și ale poporului. Onoare lor!

După aceste excursiuni să revenim la obiect. Și aci trebuie să spunem, că toți membrii societății, care n'au asistat la adunarea din anul acesta, s'au lipsit de nise momente, pe care ar trebui să nu le treacăz cu vederea. În prima linie amintim discursul de deschidere al valorosului vicepreședinte al societății.

Cine nu l'a văzută pe d-sa în aceste momente de inspirațiune, acela n'a văzută nimica, — și cine nu l'a ascultat acuma, n'a audțit nimica, — și cine scie, de se va mai prezenta curând așa ceva ochilor și urechilor membrilor în modestul local al societății. Era ceva sublim de a-l privi în auctoritatea, în gravitatea sa, în maiestatea gesturilor și a portului său. Apoi discursul! Un singur cap-de-operă.

Era adecăz vorba despre cei 26 de ani de existență ai bieteii societăți, cu deosebire însă despre marile și însemnatele servicii ce le-a adus d-sa acestui institut și prin el întregii națiuni.

„Eu sînt alfa și omega, începutul și sfîrșitul; cam așa ceva voia să dicăz dl vicepreședinte la întroducere. Apoi continuând cursul vorbirii, ne mai spuse aproximativ cam următoarele: „Întru început era societatea, și societatea eram eu, și eu eram societatea. Toate prin mine s'au făcut și fără de mine nimica nu s'a făcut ce s'a făcut. Întru mine era cultura și literatura, și aceasta era lumina Românilor. Și lumina întru întunec lumina nează și întunerecul pe dînsa nu o a cuprins, fost-am om trimis dela Dumnezeu spre mântuirea neamului românesc. etc. etc.“ Cam așa, tot în limbajul lin și fluid al sîntei Scripturi se rostogoli întreagă cuvîntarea aceasta a dlui vicepreședinte, — și era ceva admirabil de a vedea, cum toată adunarea ședea înmurmurată și n'asculta, ci sorbia cuvintele ce ieșiau din gura d-sale. Asupra însemnătății subiectului, exceleței argumentelor și a fondului celor vorbire, nici nu mai stăruiam, căci încercarea ni-ar fi zadarnică. Înșuși homericii Tersites, când l'ar fi audțit, s'ar fi mirat de înțelepciunea, abnegațiunea, precauțiunea, direcțiunea, presumpțiunea și de toate „civnile“, cu care a fericit și a condus dl vicepreședinte prin un șir de ani această societate, — și ar fi exclamat cu entusiasm:

„O Români bucovineni, strănepoți ai marilor stăpănitari ai lumii și membri ai acestei societăți literare, ce faceți cu vicepreședintele vostru! Nu-l vedeți voi oare, că de 25 de ani se restignește bietul în muncă pentru interesele societății și pentru gloria neamului românesc? Nu simțiți oare nedreptatea ce comiteți față cu astfel de sacrificii — și că e deja timpul suprem spre a-l libera și ușura odăz pentru todeauna de această sarcină grea și apăsătoare! Ușurați-l odăz, sau alegeți-l cel puțin de președinte al vostru,

voțându-i în unanimitate încrederea, la care reflectează neconțent. Nu fiți înderăntici și nu lăsați ca posteritatea să dicăz: „Români bucovineni, dar' mai cu seamă membrii societății acesteia au fost nise ingrați — și nu sciau a recompensa pe martirii săi „cultural-literari“, care de dragul națiunii au trăit un veac de om, schimbându-și chiar numele, ca să poată lucra în tignă și liniște pentru binele și prosperarea nației“. — Așa ar fi exclamat un Tersites, dacă ar fi avut fericea a asculta cuvîntarea aceasta a dlui vicepreședinte și ar fi văzută ingratitudinea membrilor adunării. Dar' ce să facem? Așa e lumea aceasta deșartă! Și așa a fost deapuruarea. Ea unui Socrate i'a întins păharul cu venin; ear' pe Christos l'a restignit pe cruce. Aceasta a legea crudei soarte, lege fără mângăieri. Să sperăm însă, că „tempora mutantur, et nos mutamur in illis“. Și apoi avem firma credință, că membrii societății își vor face datoria la timpul său — cum se cuvine. (Va urma.)

CORESPONDENȚA „TRIBUNEI“.

Blaj, 27 Noemvrie n. 1889.

Ne causează o deosebită plăcere a pute înregistra și din Blaj o veste îmbucurătoare, și dorim din inimă să avem ocaziune de a face aceasta cât de adese-ori, ca cel puțin să slăbim încâtva idea, — de sigur nu prea bună, — ce și-o va fi făcut o mare parte a publicului românesc despre noi Blăjenii atât în ce privește cestiuni naționale, cât și cele sociale.

În zilele aceste adecăz, vre-o câteva dame române din loc, constituindu-se în un comitet de inițiativă, au luat asupra d-ze nobila sarcină, de a colecta ajutoare în bani și îmbrăcăminte, pe seama băieților români lipsiți și sirguitori și apoi a le împărți cu ocaziunea sîntelor sînbători ale Crăciunului, și prin aceasta a-i îndemna și mai tare la iubirea de carte, — un lucru în adevăr creștinesc și demn de toată lauda. Eată un teren, pe care damele noastre, lucrând în nobilă emulațiune, vor produce rezultatele cele mai îmbucurătoare.

După-cum sîntem informați, ajutoarele ce s'au adunat prin doamnele Cornelia Deacu și Camila Pop nu mai mult decăz în două zile, sînt prea multumitoare (vre-o 130 până 140 fl. afară de îmbrăcăminte) așa încât se poate țice, că idea respectivelor doamne a fost cu cea mai mare bucurie primită din partea Blăjenilor. — Afăm apoi, că dl profesor de musică din loc, Iacob Murășan, pentru scopul sus amintit are de cuget să aranjeze un concert, și ne place a crede, că idea dînsului va fi primită și spriginită din partea publicului nostru cu căldura deamăz de cauză.

Trebuie să adaugem însă în interesul cauzii, — și credem că aceasta e și datorința damelor inițiatoare, — că ar fi de dorit, ca damele române din Blaj și giur, avînd în vedere un scop atât de frumos, să se constituiească în o reuniune cu statute în toată regula, ca cu atât mai virtos se poată contribui la promovarea aceluia, și de sigur, că nici chiar guvernul ungeresc nu va denega întărirea statutelor unei reuniuni cu astfel de scop.

Și sperăm, că înființarea unei astfel de reuniuni prin seratele, concertele și alte conveniri sociale ce vor fi a se arangia în favorul ei, va contribui în mare parte și la îmbunătățirea vieții sociale de aici, până acum destul de neglijată.

„Am să fac o excursiune prin țeară, voi vedea fete frumoase, fete hoțomane, fete avute, fete harnice, voi vedea tot fete. . . . Codenii nu sînt de mine, după-cum nu sînt nici eu de ei! Pentru-ce nu m'au înșurat. . . Am să le aduc acuma o „docențită“, căz să umble cu căcînile tot în mână dinaintea ei. . . Voiu scorbii din avere, dela 3000 la 2000, dela 2000 la 800, dela 800 la 400 și, ca să mă arăt că o iubesc, voi fi mulțumit și cu 200 fl. și cu fata. . . ! Voiu mânca mîncări calde, mă voiu culca în cald, mă voiu scula în cald, voiu fi tot cald. . . și cu femeie.

Cu atari gânduri a plecat din Codeni la pețite.

Prin câte sate a trecut, „își ținu de datorie a cerceta pe preotul și pe învățatorul“, după-cum se exprima dînsul. Dela acestia se informa, dacă sînt sau nu fete în respectivele comune cu zestre până la 3000 fl. v. a., deoarece-ce ca ținăr pețitor caută bani.

În decursul lunilor Iulie și August a străbătut prin 99 de comune, dar' preste tot locul i-se spunea, că ar fi prea pretensiv, să se lase mai în jos, mai la țîrg, deoarece-ce așa fac pețitorii în țîra de astăzi. El însă sta morțis prelîngă propusul lui.

Era pe la sərbătoarea adormirii Mariei Precurate. Vasile Ufărean ajunse la satul Nuceni. Comuna Nuceni este situată între munți și numără până la 3000 suflete, este așadar o comună mare. Prelîngă aceea Nucenii este o comună frumoasă și avută.

În Nuceni, contrar purtării sale de până acuma, nu a mers la preot sau la învățator, ca să-și iee informațiunile, ci s'a dus la Ionică Cașul, pe la care a mai fost dînsul odăz ca copil mic cu tatăl său, venind la țîrg în Nuceni.

Pe Ionică Cașul l'a întrebat despre fetele din Nuceni și zestre lor.

Fîindcă era și sərbătoare, dascălul Ufărean mersu la biserică, unde căntă la utrenie din „Mineiu“ și din „Octoich“, ear' la liturgie cetă apostolul și căntă și priceasna: „La rîul Vavilonului“.

Este preste puțină ca să descrie pe Ufărean în biserică. „Și-l poate închipui ori-și-cine decănd cu ținerea examenului și cu căntarea melodiei: „Mult e dulce și frumoasă“.

„Dumnezeu ne ierte“, — grăiau credincioșii, — „dar' omul acesta nu e în toată firea!“

Va fi destul, dacă vom spune, că în biserică, începînd dela cel din urmă copil, până la preotul dela altar, cu ocaziunea căntărilor executate de Ufărean își țineau cu toții mînila la gură, ca să nu isbucnească în hohot de rîs. Ba un curator bătrîn era cât pe-acăz să meargă la Ufărean și să-l roage, ca să se ducă în plata lui D-zeu din biserică. . . !

Destul, că se gătă missa, ear' Ufărean, ieșind cel mai dîntău din biserică, se pune lîngă ușa bisericii, ca să vadă cu ochii săi fete frumoase, fete hoțomane, fete dragălașe.

Ies bărbății, ies femeile, și cată dă printre femeie cu ochii de o copilă „întă, subțirică, frumușică, tinerică“ . . .

„Aha!“ — își gîndese, — „pe ține te-am așteptat, pe ține te-am dorit, după ține am umblat prin 98 de sate“.

Și nu ca să meargă să vorbească cu copila, Ufărean o urmărește din o anumită depărtare pas de pas până la casa părinților ei. Flăcăi și fete, bărbăți și muieri, toți s'au oprit înaintea bisericii și se uitau după Ufărean.

Copila intră în casă, — Ufărean după ea. „Bună țîra, copilă! Am onoarea a mă recomanda: Vasile Ufărean-Termurean, docinte în Codeni! Și am venit „cu foc și dor“, ca să te cer în căsătorie!“

Chiar pe timpul acesta sosesc dela biserică și părinții copilei, Ioan și Firoana Festean.

„Mă bucur, iubiiți mei socri, că am onoarea a mă recomanda: Vasile Ufărean-Termurean, docinte în Codeni!“ Cum vă chiamă copilă? Încă nu 'mi-s'a recomandat . . .

„Florica!“ răspunse Ioan Festean, „dar' placă și odichnesce, d-le plăcinte. . . !“

„Ei, ei, nu plăcinte, ci docinte. Se vede că nu ești obișnuit cu acest termen filosofic“.

„Dar' ce meșteșug ai? dogar? plăcintari . . .“

„Nu așa! Docinte va să dicăz învățator!“

„Iartă-mă, iartă-mă, noi țeranii nu scim vorbi așa pe sus . . .“

„Nu face nimic, nu face nimic, nu, nu, cu mine veți vorbi tot pe sus, cât se poate de sus . . . !“

Vasile Ufărean, care chiar vede după o grindă cartea de dare a lui Ioan Festean, ia un scaun, se suie pe el și, întîndîndu-se, o ia dela grindă; rumpe învîltoarea cea albastră, își scoate cerusa și, punîndu-se la masă, scrie pe dînsa cu litere mari: „Vasile Ufărean-Termurean, docinte în Codeni!“

„Te rog a primi acest bilet în semn de suvenir. Florică dragă! Întru adevăr ești ca o floare!“

Florica ia hîrtia și o bagă într'o ulcea ce era aședată sub o oglindă. Vorbînd mai una, mai alta, Firoana Festean pregătesce masa și-l roage pe Ufărean a rămâne la amezi în casa lor.

În decursul mesei, — fiind și vin, — Ufărean se scoală țînd următorul toast: „Domnilor și doamnelor! Nouăzeci și opt de sate am străbătut până acuma, pentru-că am luat hotărîrea a mă căsători. Aceste cuvinte le mai repetăz încă de două-ori. „Mă aflu astăzi, — astăzi, — pentru astăzi în Nuceni pentru a mă căsători, — a mă însura. Vocabul este înșuratul pe înserate. Să trăească prin urmare, așadar Florica Festean!“

„Însoară-te, însoară-te, domnule!“ — țise Ioan Festean rîdînd și golînd un păhar de vin!

„Mă voiu însura, te vei însura, Ufărean se va însura cu Florica. Așa e d-le Ioane?

Voiu mânca mîncările calde, voiu dormi în cald, mă voiu scula în cald . . . ?“

„Însoară-te, însoară-te. . . !“

„Dar' căz zestre îmi poți da cu Florica. . . ? Florica 'mi-e dragă și țî-o și spun, dar' să nu spui nimînu, cu 300 fl. sînt îndestulit. Bine e?“

„Bine d-le! Îmi voi vinde casa și moșia și apoi va fi și mai bine. . .“

„Foarte bine!“

Ioan Festean deabia aștepta să se scape de oaspele său.

„Voiu veni odăz prin Codeni să-ți ved rîndurile casei, și preste cinci-șese ani vom face ce vom face. . . !“

„Bine, frate, bine!“ țise Ufărean. Numai se sciu când vîia, ca să mă pregătesc și eu ca doamnă Firoana“.

Rămâne dară vorba, că preste cinci-șese ani Ioan Festean are să meargă la Codeni.

Vasile Ufărean, s'at u bine, beut bine, se scoală și, mulțumind pentru onoarea ce i-s'a făcut, se scusă țicînd, că va merge să facă o vizită la părintele din Nuceni.

„Însoară-te, însoară-te“, îi țise Ioan Festean, „că așa e bine, să nu fie omul singur. Să nu pribegescă ca lupul 98 de hotare!“

„Drept ai, drept, însoară-te, însoară-te“, țice Ufărean ieșind din casa lui Ioan Festean. — „Însoară-te cu Florica. . . cu Florica Festean căsătorită Ufărean . . . Ufărean-Termurean . . . !“ (Va urma.)

Începutul bun s'a făcut; celelalte, credem, încă vor urma cu ajutorul lui D. Doue.

Aducând deci gratulațiile noastre damedelor din inițiativă pentru frumoasa și nobila idee, le rugăm să urmeze cu hotărâre înainte pe calea apucată și le asigurăm, că doritul succes nu va întârzi.

CRONICĂ.

Comisarul reg. al fondurilor născuțene. În „Budapesti Közlöny“ de astăzi citim: „La propunerea ministrului Meu ungurese de culte și instrucțiune publică, pe baronul Bánffy Dezső, comitele-suprem al comitatului Bistritza-Năsăud, ca comisar regese numit pentru supraveghierea administrării fondurilor școlastice centrale și de studii în părțile născuțene, la cererea lui proprie în dispense de această din urmă onoare. Gődöllő, 19 Noemvrie 1889. Francisc Iosif m. p., Albin Csáki m. p.“

Edificiile erariale din Deva. Se scrie din Deva, că toate edificiile, în care se practica până acum dreptul erarial de cărcimărit, au fost cumpărate de oraș cu suma de 56.400 fl.

Afacerea steagului din Băița. În „Sieb.-Deut.-Tageblatt“ cetim o scrisoare adresată redacțiunii, din care iese limpede la iveală afacerea „steagurilor germane, care s'au înarborat în Băița“ și despre care „Ellenzék“ a făcut atâta vorbă. În acea scrisoare, trimisă de un Paul Kanitz, aflăm: „Nu dl Geisel a înarborat steagurile, nu dl Geisel a arangiat această sărbătoare privată, ci eu subscrisul. Nu casele au fost împodobite cu steaguri germane și săsești, ci singur numai pe locuința dlui director general Vogel a fost pus un steag ungureș și un steag german. Eu am fost, cum trebuie să fie ori-care amplotat, departe de gândul de a face demonstrațiuni cu înarborarea unui steag german; ba noi toți am fost de credință, că avem și în Ungaria dreptul, care după a mea cunoștință îl are fiecare cetățean în fiecare stat civilizat, dreptul anume de a înarboră la sărbători afară de steagul țării, în care locuiește, și acele ale patriei sale. Dar' cu un adânc regret observ, că Ungaria, după părerea mea, face în această privință o excepțiune nu chiar avantajoasă, ceea-ce cu atât mai mult regret, când scriu, că înalta înțelepciune a domnitorilor ambelor acestor state au făcut legătură, ca în ciasul pericolului steagurile lor să stea lângă-olaltă pentru apărare și rezistență. Eu constatez în public, că sunt mai avut cu o experiență tristă...“ Așadar toată alarma lui „Ellenzék“ și a țiarelor maghiare se reduce la atâta!

Despre parlamentul maghiar se exprimă foia opozițională „Makói Hirlap“ precum urmează: „În aderare nu putem crede, că se va afla vre-un om de bun gust, în care purtarea copilărească a cătorva membri ai parlamentului să nu producă simțământul greței. Ori-și-cât de sdrobitoare ar fi părerea cuiva despre personalitatea lui Tisza, totuși nu va aproba, că câțiva deputați iubitori de scandal compromit viața parlamentară numai din motivul, ca să-i facă lui Tisza neplăceri. Palavrele absurde, aberatele și cărațurile, în care se delectează câțiva deputați magnați și alți deputați numai cu indignațiune, cu greață și sensus vor fi audite de țeară. În cele din urmă asemenea scene n'au loc în parlamentul ungureș. Apoi acești domni nici nu produc ceva nou și nu amusează cu furia lor nici pe aceia, care se bucură de asemenea incidente. Căci aceștia, dacă voesc să guste asemenea scene, le pot gusta în mod mai nemijlocit, căci în fiecare oraș, în fiecare sat se află câte o cărcimă“. Foia Cehilor bătrâni, „Politik“, ocupându-se cu aceeași materie țice, că scandalurile din parlamentul budapestan ar trebui să-i bucure pe Cehi, pentru-că sunt îndreptate contra lui Tisza, care nu este prietenul Cehilor, și compromit parlamentarismul ungureș, care este un dușman de moarte al Cehilor. Apoi încheie: „Fiind însă, că dragostea pentru patria noastră și poporul nostru este mai mare decât ura contra dușmanilor nostri, după-ce mai departe simț, că arare-ori urmează ceva mai bun, scintim departe a ne bucura de invecțiile personale, a căror țintă și jertfă de prezent este ministrul-președinte ungar Tisza. Din contră regretăm acest simptom de degenerare morală, care pretindenea este detestabilă, dar' nu pretundinea într-o formă de oinoasă“. Care va să zică și între Maghiari și afară de Ungaria începe a se simți mirosul răspândit de noroiul produs în parlamentul maghiar.

Foc în Sibiu. Ieri-seară s'a aprins o sură cu fân în grădina fabricii de vinars a lui Schenker, în strada numită Rosenfeld. Fânul a ars tot.

O excursiune în Italia. Biroul orășencesc esc. reg. de bilete de călătorie din Brașov va aranja în Decemvrie a. c. o excursiune în Italia. Toți participanții vor călători laolaltă până la Fiume, de aici vor pleca după voe ori spre Vest la Veneția, Milano și Riviera, ori spre Sud la Florența, Roma și Neapol. La cas dacă vor fi mulți călători care ar cere o excursiune pe mare, dela Fiume va pleca un vapor spre Corfu, Malta, Alexandria etc. La cererea călătorilor, biroul se însărcinează și cu întreținerii.

Un curs de gospodărie în Rășinari. Pe proprietatea dlui Sabin Popoviciu-Barcianu în Rășinari s'a înființat și se susține din partea comitatului Sibiuului un curs de gospodărie, pentru învățarea practică a treburilor economice. În 26 l. c. s'a ținut în Rășinari un examen de primire; s'au însinuat ca doriți de a lua parte la acest curs 5 inși. Din partea comisiunii economice a comitatului s'au

trimis dnii profesor Martin Schuster și Eugen Brote, ca să asiste la examen. Toți cei 5 concurenți, după depunerea examenului, au fost primiți ca elevi ai cursului. Ar fi în interesul economic al comunelor noastre de pe sub munți, ca din fiecare comună măcar câte un tânăr să iee parte la acest curs, unde se pot învăța multe lucruri practice de ale economiei și se pot deprinde cu o economie mai bună și mai rațională.

O domnișoară doctor. Cea mai tinără domnișoară cu diploma de doctor e Franceză; ea a deșus doctoratul din științele naturale la Sorbona din Paris. Dr. Bignon e o fată frumuseică, oacheșe, abia de 21 ani.

Teatru. Aseară am avut privilegiul de a asculta de pe scena teatrului local o piesă literară scrisă de unul dintre actorii trupei. Domnul Anton Freytag este autorul acestei piese, intitulată „Michael Weiss, der Richter von Kronstadt“, care s'a pus aseară pentru prima-ora în scenă și s'a jucat în beneficiul autorului. Domnul Freytag își numește opul seu „tablou patriotic“ (Vaterländisches Gemälde); „așadar nu dramă, și prin aceasta ne absoalvă de a cerceta încât produsul seu poetic a corăspuns, sau n'a corăspuns receptorilor dramaturgice. Piesa are meritul de a fi scrisă în versuri iambice corecte și frumoase, precum și de a conține unele accente, care dovedesc la autor o gândire avântată și sentimente nobile. În vederea acestor merite vom fi indulgenți față cu anacronismele scrierii, al cărei subiect este luat din istorie, asemenea și față cu romantica de multe-ori imposibilă, care determină mersul acțiunii, și mai ales față cu adevărata scaldă de sânge, în care ea se desnoadă. Nu mai puțin decât șese dintre persoanele principale se sinucid, sau sunt omorite prin otrăvă, sabie sau furci. Ceva cam mult pentru nervii slabi ai timpului de față. Ce se ține de jocul actorilor, amintim la locul prim pe însuși autorul beneficiar, care în rolul conducător (Michael Weiss) a avut privilegiul frumos, de a interpreta cu recunoșcerea talent dramatic rolul ce singur și-a creat. Dl Niedt (Gavriil Bathori) și dl Trausch (Gavriil Bethlen) încă au avut deplin succes, ear' dl Berla (Johannes Balk) prin jocul seu moderat și figura sa elegantă tot mai mult se impune publicului. Dintre dame amintim pe d-ra Robe (Agnes), B. Müller (Johanna Balk) și Förster (Safa), al căror joc încă merită toată recunoștința. Rolurile secundare, foarte numeroase, încă au fost bine plasate și ensemblele satisfăcătoare. Aușim că poesia dramatică a dlui Freytag a apărut și în formă de carte.

Edicte: A se insinua pretensiunile în 45 de zile: — la rămasul după Ioan Jula al lui Petru (din Nevoies), la tribunalul reg. din Deva; — la rămasul văduvei după Iosif Scheibert, la tribunalul reg. din Bichis-Giula.

Concurs în provincie: — Contra Iosif Schwarz în Lugoj. Cncrs. cms. Dr. Paul Móre, massa crt. Dr. Iuliu Rosenthal. Term. de ins. 17 Ianuarie, procd. de licuid. 11 Februarie 1890.

Posturi vacante: — Un post de subnotar la judecătoria cerc. din Lubló. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de subnotar la judecătoria cerc. din Csurgó. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de notar clasa a II-a la tribunalul reg. din Sătmarnemeti. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de notar clasa a II-a la tribunalul reg. din Caransebeș. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de notar clasa a II-a la tribunalul reg. din Caransebeș. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de notar clasa a II-a la tribunalul reg. din Caransebeș. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de notar clasa a II-a la tribunalul reg. din Caransebeș. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de notar clasa a II-a la tribunalul reg. din Caransebeș. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de notar clasa a II-a la tribunalul reg. din Caransebeș. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de notar clasa a II-a la tribunalul reg. din Caransebeș. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de notar clasa a II-a la tribunalul reg. din Caransebeș. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de notar clasa a II-a la tribunalul reg. din Caransebeș. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de notar clasa a II-a la tribunalul reg. din Caransebeș. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

Extrase din foi bisericesci și școlastice.

Posturi vacante: — Pentru ocuparea postului de protopresbiter al tractului Sibiuului s'a scris concurs. Protopresbiterul ca atare va fi todeodată și paroh la parohia din Sibiu-Cetate. Emolumentele împreunate cu acest post sânt: a) venitele protopresbiterale, care stau din pașalul de cancelarie din fondul Rudolfin archidieceșan și din taxele ce incurg pentru ședile de cununie, pentru vizitarea comunelor tractuale, pentru procese divorțiale și pentru alte speciale funcțiuni protopresbiterale; b) venitele parohiei de clasa II-a din Sibiu-Cetate, la care e computată și locuința în natură.

Concursurile instruite cu documentele necesare să se înainteze până în 15 Decemvrie st. n. a. c. la Venerabilul Consistor archidieceșan gr.-or. în Sibiu.

— Un post de paroh gr.-or. în comuna Răchita cu filia Strugar. Emolumentele împreunate cu acest post dau suma de 403 fl. 87 cr. A se adresa până în 14 Decemvrie st. v. a. c. la oficiul protopresbiter al gr.-or. în Sebeșul-săseșc.

— Un post de paroh gr.-or. în comuna Răchita cu filia Strugar. Emolumentele împreunate cu acest post dau suma de 403 fl. 87 cr. A se adresa până în 14 Decemvrie st. v. a. c. la oficiul protopresbiter al gr.-or. în Sebeșul-săseșc.

Extrase din „Budapesti Közlöny“.

Licitațiuni: — 19 Decemvrie st. n. a. c. imobilele lui Ilie Sima, în Cușteiu, decătră judecătoria cerc. din Verșeș.

— 30 Ianuarie st. n. 1890 imobilele lui R. Fritsch, în Iernut, decătră judecătoria cerc. din D-Sânmartin.

— 30 Decemvrie st. n. a. c. imobilele lui Jovan Mihailovici decătră tribunalul reg. din Biserica-Albă.

— 24 Februarie st. n. 1890 imobilele Borbalei Bettelheim decătră tribunalul regese din Arad.

Edicte: A se insinua pretensiunile în 45 de zile: — la rămasul după Ioan Jula al lui Petru (din Nevoies), la tribunalul reg. din Deva; — la rămasul văduvei după Iosif Scheibert, la tribunalul reg. din Bichis-Giula.

Concurs în provincie: — Contra Iosif Schwarz în Lugoj. Cncrs. cms. Dr. Paul Móre, massa crt. Dr. Iuliu Rosenthal. Term. de ins. 17 Ianuarie, procd. de licuid. 11 Februarie 1890.

Posturi vacante: — Un post de subnotar la judecătoria cerc. din Lubló. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de subnotar la judecătoria cerc. din Csurgó. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de notar clasa a II-a la tribunalul reg. din Sătmarnemeti. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de notar clasa a II-a la tribunalul reg. din Caransebeș. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de notar clasa a II-a la tribunalul reg. din Caransebeș. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de notar clasa a II-a la tribunalul reg. din Caransebeș. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de notar clasa a II-a la tribunalul reg. din Caransebeș. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de notar clasa a II-a la tribunalul reg. din Caransebeș. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de notar clasa a II-a la tribunalul reg. din Caransebeș. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de notar clasa a II-a la tribunalul reg. din Caransebeș. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de notar clasa a II-a la tribunalul reg. din Caransebeș. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

Economic.

Tirguri de țeară. Ministerul reg. ung. de comerț a conces comunei Paladulmare din comitatul Sătmar ținerea încă a două tirguri de țeară în tot anul, în 14 Februarie și în 1 August.

Corporațiunea industrială din Solnoc a adresat ministrului reg. ung. de comerț o cerere motivată, îndreptată în contra desfacerii proiectate de ministrul a comitatului Jász Nagykn-Szolnok de teritorul camerei comerciale și industriale din Budapesta și încorporarea aceluia la teritorul camerei din Seghedin. Pe baza motivelor expuse în cerere se roagă corporațiunea industrială de ministrul pentru lăsarea stării de până acum, deoarece-aceasta cu mult mai bine corăspunde intereselor comerciale și industriale, ca aceea ce se va crea prin noua împărțire proiectată.

Furnisare de specii de pele pentru armata comună. Privitor la acoperirea în cale de consorții a trebuinței de pele, care se urcă la mai multe milioane fl., pentru armata comună, ministrul comun de răboiu baronul Bauer a exmis o nouă publicațiune. Publicațiunea de concurs și proiectul de contract s'au trimis reuniunii industriale a țerii în mai multe exemplare, pentru de a le face cunoscute în cercurile antreprenorilor și industrialilor mari interesați. Condițiunile de furnisare se pot vedea în biroul reuniunii industriale a țerii.

Căile ferate reg. ung. de stat. La 1 Decemvrie a. c. întră în vigoare suplimentul I. la tariful comun valabil dela 1 Iulie a. c. pentru comunicațiunea reciprocă a stațiunilor căilor ferate reg. ung. de stat și stațiunilor căilor ferate de Nord-Ost ungare. Acest supliment conține prețuri de tarif excepționale pentru vin și must de vin.

Starea băncii austro-ungare la 23 Noemvrie a fost: Circulațiunea de bancnote fl. 413,298.000 (— fl. 7,260.000), etalonul de metal fl. 239,932.000 (— fl. 88.000), portofoliul fl. 156,547.000 (— fl. 7,103.000), lombardul fl. 21,785.000 (— fl. 5,526.000), imprumutul hipotecar fl. 110,813.000 (— fl. 55.000), circulațiunea hârtiilor hipotecare fl. 106,451.000 (— fl. 149.000), reserva de bancnote liberă fl. 35,311.000 (— fl. 10,495.000).

Societatea de navigațiune dunăreană a încasat în săptămâna dela 1 până la 7 Noemvrie a. c. 384.800 fl., contra 403.757 fl. în anul trecut. În total încasările dela deschiderea navigațiunii au fost în anul acesta 11,810.031 fl., contra 12,304.170 fl. în anul trecut.

Lloydul austro-ungar. La 25 l. c. s'au început în ministerul de externe din Viena sub presidenția șefului de secție Szögyény pertractările privitoare la statorirea tratitului normal al Lloydului, conform principiilor statorite în această privință în pertractările de astă-primăvară.

Piața cerealelor din portul Brăila. Operațiunile efectuate în 14 Noemvrie 1889.

Marris lui L. Mendl, grâu 1700 hect., 11-70 lei. Marris lui Fischel, grâu 2000 hect., 11-77 1/2 lei. Sassu lui L. Mendl, grâu 2000 hect., 12-20 lei. Emberico lui Cock, grâu 12300 hect., 10-90 lei. T. Dimitriade lui Schmirer, grâu 1550 hect., 10-30 lei. Tzuchlos lui Schmirer, grâu 3450 hect., 10-60 lei. Tzuchlos lui Emberico, grâu 4300 hect., 11-60 lei. Perlea lui Fanciotti, grâu 1000 hect., 7-30 lei. Perlea lui Carnevalli, porumb 1450 hect., 8-55 lei. Perlea lui Carnevalli, porumb 1250 hect., 8- lei. Portocala lui Hofer, porumb 1200 hect., 6-90 lei. C. Dimitriade lui Peirano, orz 1700 hect., 4-70 lei.

Prețul mărfurilor. Piața din Făgăraș, 22 Noemvrie Grâu rîmo hetolitru fl. 5.50 până fl. 6.20; grâu mesteac fl. 4. până fl. 4.50; sęcara fl. 3.20 până fl. 3.40; cucuruzul fl. 3. până fl. 4.50; orșusul fl. 3.— până fl. 3.20; sęcăntea de cânepă fl. 3.50 până fl. 4.—; sęcăntea de in fl. 7.— până fl. 8.—; fasolea fl. 4.— până fl. 5.—; mazerea fl. 5.— până fl. 6.—; linteia fl. 8.— până fl. 10.—; crumpelele fl. 80.— până fl. 1.20; mălaiul fl. 6.— până fl. 7.50; sęcă brut 100 chilo fl. 18 până fl. 20.—; unsoarea de porc 65, slăcina 60—65; cânepa fl. 30.— până 55.—. Un chilo carne de porc 40 cr.; carne de vită 32 cr.; carne de vițel 26 cr.; carne de mel 24 cr.; ouș 9 cu 20 cr., chim fl. 12.— până fl. 15.—; lumini turnate de sęcă — cr. până 40 — cr.

Tirguri de rămători în Steinsbrach. În 26 Noemvrie n. a. a notat: ungurești bătrâni grei 45.— cr. până 45 1/2 cr., ungurești grei, tineri 47.— cr. până 48 1/2 cr., de mijloc 46.— cr. până 47 1/2 cr., ușori 44.— cr., până 45.— cr., marfă țărănească, grei — cr., până — cr., de mijloc 44.— cr., până 54 1/2 cr., ușoraș 42.— cr. până 45 1/2 cr., românești de Bakony grei 43.— cr. până 45 1/2 cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sęcă besci grei — cr. până — cr., transito de mijloc 47.— cr., până 48 — cr., transito ușori 47.— cr. până 47 1/2 cr., îngrășăti de ghindă — cr. până — cr. per 4/1 cumpărați dela gară.

Teatru orășencesc în Sibiu. Abonament. Suspendu Nr. 10. Sămbătă, în 30 Noem. 1889. Beneficiar domnișorul Toni Robe. „Aschenbrödel“. (Cenușoțca.) Comedie în 4 acte, de Roderic Benedix.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 26 Nov. 1889.

Table with columns for commodity names (e.g., Grâu, Sęcă, Orz), quality/quantity, and prices per unit. Includes sub-sections for 'Mărfuri pe termen', 'Produse diverse', and 'Cursul'. Prices are listed in florins and kreuzers.

Cursul pieței din Sibiu. din 28 Noemvrie st. n. 1889. Hărtie-monetă română 9.80 vând. 9.85 Lire turcoesi 10.60 „ 10.65 Imperiali 9.60 „ 9.65 Ruble rusești 1.24 „ 1.25

Table titled 'Bursa de Budapesta' showing exchange rates for various currencies and commodities like gold, silver, and different types of bonds. Columns include item names and their respective values.

Table titled 'Bursa de Viena' showing exchange rates for various currencies and commodities, similar to the Budapest table but for the Vienna market.

Table titled 'Bursa de Bucuresci' showing exchange rates for various currencies and commodities in Bucharest.

Redactor responsabil: Septimiu Albin.

Institutul tipografic în Sibiiu.

Strada Cisnădiei Nr. 3.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la **30 cr.** sau **60 bani.**
- Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Piperuș Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Colăcărutul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Îndărăniul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Blastēm de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Bunica de Bojena Némcová,** tradusă din limba boemă de Prof. dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la **60 cr.** sau **1 leu 20 bani.**
- Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Din bătrâni.** Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franceză de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Cenușoata.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Un pețitor îndărătnic.** Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Prietenul meu Vântură-Țeară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Sgârcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nusciu-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbiționiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
- O sută de ani.** De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

La începutul sezonului

LUCRĂRI de TAPISSERIE,

subsemnata recomandă onoratelor dame lucrurile cele mai noue în broderii începute și gata, precum și toți articolii ce se țin de ele, cu prețurile cele mai ieftine; modele mai vechi în prețul cumpărării.

Garantând o executare promptă, mă rog de frecuență.

Cu toată stima
Ios. Sterzing,
mai nainte **I. S. Winkler,**
Sibiiu, strada Cisnădiei 12.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC ÎN SIBIIU

recomandă:

Articolul de lege XXI. din anul 1886

DESPRE JURISDICȚIUNI,

și articolul de lege XXIII. din anul 1886.

DESPRE PROCEDURA DISCIPLINARĂ.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 28.506/VI. b.

Ordonanțe ministeriale

pentru introducerea legii comunale

(Art. XXII. din 1886.) Prețul 12 cr. v. a.

Articolul de lege XXII. din anul 1886

DESPRE COMUNE.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Institutul tipografic

din Sibiiu.

execută tot felul de lucrări tipografice și îndeosebi tipăresc

- cărți de tot felul,
- anunțuri de căsătorie,
- anunțuri funebre, placate,
- bilete de vizită,
- conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

De asemenea Institutul primește în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sunt: povești, snoave, poezii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datini, schițe istorice ori biografii, scrise în stil popular, și alte de asemenea.

Condițiunile editurii urmează a fi stabilite prin bună învoială între autor și direcția Institutului.

INSTITUT TIPOGRAFIC în Sibiiu.

A ieșit de sub tipar:

ȚINEREA VITELOR

de

Eugen Brote,

president al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiiu“.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

INSTITUT TIPOGRAFIC în Sibiiu.

A ieșit de sub tipar:

Comasările

de

IOAN CORNEA,

inginer diplomat.

Prețul unui exemplar 15 cr. v. a.

[802] 4-4

Carol F. Jickeli în Sibiiu.

Piața-mare Nr. 12. (Tutungeria principală r. ung).

trimite la cerere **gratuit și franco** liste de preț ilustrate despre

arme, recurse de vânătoare și scrimă.